

Mounira Al Solh, *Now Eat My Script*, 2014

HD-video, 24'50", 16:9, kleur, geluid

°1978, Beiroet, woont en werkt in Beiroet en Amsterdam

Het werk van Mounira Al Solh bestaat voornamelijk uit video, maar in haar multimediale installaties komen ook schilderkunst, performance en tekeningen aan bod. De projecten van Mounira Al Solh hebben vaak een autobiografische inslag, met een focus op de effecten van migratie en het hebben van een dubbele identiteit. Mounira Al Solh confronteert haar werken met verschillende contexten en typologieën, die worden uitgebeeld door personages die gespeeld worden door haarzelf, kennissen en toevallige ontmoetingen. In *The Sea Is A Stereo* filmt en interviewt Mounira Al Solh een groep mannen in Beiroet die elke dag aan de Corniche gaan zwemmen, weer of geen weer, oorlog of geen oorlog. Door haar stem te gebruiken als voice-over legt Mounira Al Solh de nadruk op het opmerkelijke en kwetsbare van die dagelijks weerkerende handeling en op het soms absurde, fictionele karakter van de realiteit. In *Dinosaurs* (2012) laat ze zich door de films van John Cassavettes inspireren, met name door de centrale rol die alcohol erin speelt voor de gedragingen, verhoudingen en verhalen van de personages. *Dinosaurs* bestaat uit verschillende oorspronkelijke filmscènes die worden nagespeeld door Mounira Al Solh en een groep vrienden in Beiroet. Dat geeft prachtige opnames waarin momenten van eenzaamheid, intimiteit en agressie worden getoond en het gevoel van kwetsbaarheid door de stamelende acteerprestaties nog wordt vergroot.

In de tentoonstelling *AIR Traces: Austruweel* tonen we Mounira Al Solh's laatste film *Now Eat My Script*, die in première ging in de Sfeir-Semler galerie in Beiroet. Hij vertrekt van een familieanekdote, waarin een tante van de kunstenaar tijdens de burgeroorlog een geslacht schaap uit Syrië op ingenieuze, niet verder gepreciseerde wijze het land in kreeg. In de film onderzoekt Mounira Al Solh haar verhouding met buurland Syrië en de enorme stroom vluchtelingen die Libanon overspoelen. De film behandelt het herinneringsproces, welk effect de herinnering op het heden kan hebben en hoe ze een dagelijkse realiteit kleurt. Meer bepaald het fenomeen van de traumatische ervaring, die enkel achteraf kan worden beschreven en nooit tijdens de gebeurtenis zelf, komt hier aan bod.

Mounira Al Solh studeerde aan de Rijksakademie van beeldende kunsten Amsterdam en schilderkunst aan de Libanese universiteit in Beiroet. Ze werd uitgenodigd voor volgende

solotentoonstellingen (een selectie): *All Mother Tongues are Difficult*, Sfeir-Semler Gallery, Beiroet, 2014; *Mounira Al Solh and Sarah Forrest*, CCA, Glasgow, 2013; *and suddenly there were women*, Ministerie van Buitenlandse Zaken, Den Haag, 2013; *The Sea Is A Stereo*, Grunt Gallery, Vancouver, 2012; *Mounira Al Solh & Bassam Ramwlawi and Drawings by René Daniels*, SMBA, Amsterdam, 2011. Haar werk was ook te zien in volgende groepstentoonstellingen (een selectie): *Drowning and Swallowing This Text*, LACE, Los Angeles, 2014; *The Pink Spy*, M HKA, Antwerpen, 2013; *Artificial Amsterdam*, De Appel, Amsterdam, 2013; *Dinosaurs*, Art in General, New York, 2012; *I'm Not Here. An Exhibition Without Francis Alÿs*, De Appel, Amsterdam, 2010.

mouniraalsolh.com

Locatie: Douanegebouw aan de Kattendijkdok – Oostkaai 21A

Map: 6